Til

Jacob Carl Emil Michaelsen

fra

Ungdomsvennerne.

Den 12. Juni 1889.

Mel.: Af Intrigerne.

Siig husker Du ikke den lystige Tid,
Da end i Skole vi gik;
Naar efter Dagens uhørte Slid
Vi Lønnen om Aftenen fik:
Ved Løier og Sjov i det gamle Hjem,
Hvor vel der trangt var og smaat;
Men Hjertet var aabent, aldrig paa Klem,
Og vi altid havde det godt.

Og stedse var Du saa strunk og saa fiin —
Det er Du forresten endnu —
»Din Skilning i Nakken« var ofte til Griin,
Vi mored' os godt — vi og Du.
Saa Tiderne kom, da vi udenlands gik,
Og skilt blev vort Fiirkløverblad,
Til atter Skjæbnen os sammen fik —
Her seer Du os alle paa Rad.

Saa Manddommen kom, mens Ungdommen svandt,
Dog ikke vort Venskab med den,
Spørg Du kun Din Navne, den Repræsentant
Og Bernhardt, om ei det er sandt?
Vi Alle Dig bringe vor kjærlige Tak
For alle de henrundne Aar,
Og Du kan tro, det er ikke Snak,
Naar Guldbryllups-Lykke vi spaaer.

AXEL E. AAMODT. KJØBENHAVN.